

De Morgen: Theaterrecensie De barbier

‘De barbier’ op TAZ: opera tot de komische essentie herleid ★★★★★

Beeld rv

Op Theater Aan Zee haalt DESCHONECOMPANIE en Muziektheater Transparant *De barbier van Sevilla* helemaal uit elkaar, om ze vervolgens zonder handleiding weer in elkaar te vijzen. In *De barbier* blijft enkel de kolder van Rossini's opera over: lang geleden dat we nog zó hebben gelachen.

EWUOD CEULEMANS 28 juli 2022, 14:24

Van de opulente aankleding die je met klassieke opera associeert, blijft er in *De barbier* weinig over. Een piano, een kist

met rekwisieten, een kapstok met aftandse legeruniformen en een kaal aangekleed balkonnetje: dat is alles wat DESCHONECOMPANIE, het gezelschap van schrijver-regisseur Tom Goossens en muzikant Wouter Deltour, nodig heeft. “De pianist doet zijn best / Hij speelt heel ’t orkest”, zingt hoofdrolspeler Jef Hellemans aan het begin: dit is bijna punk, opera tot de essentie herleid.

De essentie van *De barbier* is: komedie. De plot is een liefdesverhaal, waarin de als arme student vermomde graaf Almaviva (Hellemans) de bevallige Rosina (afwisselend vertolkt door Ineke Nijssen en sopraan Sawako Kayaki) voor zich probeert te winnen, en daarvoor haar voogd, de strenge dokter Bartolo (Nijssen) te slim af probeert te zijn. Hij krijgt assistentie van het manusje-van-alles Figaro: Deltour verzorgt niet alleen de muziek, maar houdt ook de plot in beweging, vaak door die letterlijk uit te leggen aan het publiek.

META

De barbier is bijwijlen erg meta: Nijssen hekelt de dunne vrouwenrol van Rosina, en Hellemans merkt over Kayaki op: “Die zangeres zingt opera / ’t Is niet te verstaan, maar schoon voor de rest.” De codes van opera worden binnenstebuiten gekeerd, en alle ballast wordt overboord gegooid. *De barbier* duurt 70 minuten, terwijl klassieke opvoeringen richting drie uur gaan. Enkel het humoristische skelet van deze *opera buffa* blijft over. Een slimme keuze: de vinnige, rijmende tekst van Goossens, waar scherpe satire en flauwe woordmopjes (“Zijt ge d’akkoord”, zingt Almaviva wanneer hij dokter Bartolo tot een duel touwtrekken uitdaagt) hand in hand gaan, is dé grote sterkte.

Het neigt soms naar kolder, maar *De barbier* verliest nooit zijn evenwicht. Dat is bovenal de verdienste van Hellemans, die uitblinkt in de hoofdrol en over een uitzonderlijk komisch talent blijkt te beschikken. Mime-achtige uitdrukkingen en slapstick-fysiek: hij kan het allemaal, om ondertussen het vinnige libretto van Goossens, dat soms naar rap neigt, vlekkeloos uit te spuwen. “t Is complex en ’t houdt geen steek”, merkt hij zelf op, maar tussen al het lachen door hadden we geen tijd om daarom te malen.

Tot 29/7 op Theater Aan Zee (College), Oostende.